

DUGNAD – EN VEILEDER

side 1 av 2

Norges idrettsforbund (NIF) er en organisasjon som er tuftet på frivillig innsats. De fleste idrettslag arrangerer derfor dugnader der medlemmene eller deres foreldre deltar. Dugnad sparer idrettslaget for utgifter som ellers måtte vært dekket av medlemmene.

Dugnadsarbeid er eksempelvis vedlikehold og oppussing av anlegg/klubbhus, vaffelsteking, vakthold ved arrangementer etc. Loddsalg og annen type salg (eks. salg av dopapir, julekalender etc.) er også dugnadsarbeid.

Frivillig arbeid gjennom dugnad er en avgjørende ressurs for et idrettslag og er ofte helt nødvendig for at medlemmene skal kunne få et godt aktivitetstilbud. Dugnadsarbeidet bør oppleves som sosialt, gøy og frivillig, og vil da kunne bidra til å styrke fellesskapet i idrettslaget. NIF vil oppfordre til å stille på dugnad i stedet for «å kjøpe seg fri».

Dugnadsvett – noen enkle kjøreregler:

1. Dugnad er frivillig og skal stå i et rimelig forhold til medlemmenes faktiske evne til å bidra. Idrettslaget bør stimulere til dugnad ved å gjøre det til en sosial møteplass for medlemmene.
2. Idrettslaget kan ikke pålegge ikke-medlemmer (for eksempel foreldre) å stille på dugnader.
3. Idrettslaget kan beslutte at enkeltmedlem som deltar på dugnad får en rimelig reduksjon i kontingent og/eller avgift. Med avgift menes utgifter knyttet til aktiviteten i idrettslaget (eksempelvis treningsavgift). Beslutning om hvilken økonomisk virkning deltakelse på dugnad skal få for medlemmet bør forankres på årsmøtet.
4. Idrettslaget kan ikke ilegge «bøter» eller pålegge medlemmene å betale «dugnadsavgift» for manglende deltakelse på dugnad.

Ofte stilte spørsmål:

NIF får ofte spørsmål om hva et idrettslag kan pålegge sine medlemmer og ikke-medlemmer (for eksempel foreldre) av dugnadsarbeid.

Ingen plikt til å delta i dugnad

Det er idrettslaget selv som beslutter hvilket arbeid som skal utføres på dugnad. Er det snakk om omfattende dugnadsarbeid bør dette forankres hos styret eller årsmøtet, mens mindre dugnadsarbeid kan besluttes på lavere nivå, for eksempel av et gruppestyre.

Dugnad er imidlertid frivillig. Det betyr at medlemmene ikke kan pålegges å delta eller pålegges bøter ved uteblivelse fra dugnadene.

Et medlem kan «betale» seg ut av dugnadsarbeid

Dersom ingen ønsker å delta i den dugnaden idrettslaget har besluttet å avholde, er alternativet at arbeidet settes bort til noen mot betaling. Da må utgiftene til dette dekkes av medlemmene, hovedsakelig gjennom medlemskontingent/treningsavgift.

Idrettslaget kan i stedet for å sette bort hele arbeidet, beslutte at de som er med på å utføre arbeidet kan slippe å betale sin del av de totale kostnadene. For å beregne hva den enkelte medlem må betale, må det settes en realistisk pris på arbeidet. Deretter må totalkostnaden fordeles med utgangspunkt i medlemstallet i idrettslaget. Det enkelte

medlem står da fritt til å velge om det vil delta i dugnaden eller betale for sin andel av kostnadene.

Ingen plikt til å delta på loddsalg

Loddsalg er dugnadsarbeid og således frivillig. Det betyr at medlemmene ikke kan pålegges å selge lodd. Det samme gjelder for ikke-medlemmer (foreldre). Medlemmene kan heller ikke pålegges å betale for de lodd de ikke klarer å selge.

Loddsalg kan imidlertid være god inntektskilde for idrettslaget eller for grupper innen idrettslaget. Ofte vil også slikt loddsalg kunne være med på å finansiere aktivitet, som eksempelvis reiser til konkurranser og samlinger. Idrettslaget kan beslutte at de som er med på å selge lodd kan slippe å betale hele eller deler av sin del av de totale utgiftene som loddsalget er ment å dekke. For å beregne hva den enkelte medlem må betale, må det settes en realistisk pris på utgiftene. Deretter må totalkostnaden fordeles med utgangspunkt i medlemstallet i idrettslaget eller i gruppen. Det enkelte medlem står da fritt til å velge om det vil delta i loddsalget eller være med på å betale for sin andel av kostnadene.

Loddsalg skal ikke foretas av barn under 15 år. Barn under 15 år kan derfor ikke gå alene og selge lodd. Det følger av forskrift til lov om lotterier § 6 nr. 7. Aldersgrensen gjelder kun for lotteri der det omsettes for mer enn 150 000 kroner, men NIF anbefaler at idrettslagene følger aldersgrensen også for lotterier med lavere omsetning. Dersom barn under 15 år selger lodd sammen med en person på 15 år eller eldre (voksen), er det den voksne personen som må foreta pengehåndteringen knyttet til loddsalget.